

Vot útil

Espero que les candidatures de Sentit Comú s'hagin percebut de manera diferent. Hem treballat amb coherència entre les nostres propostes i les nostres actuacions

JOAN-MARC MIRALLES | ACTUALITZADA EL 09/12/2015 23:30

Estem a poques hores de tancar la intensa campanya electoral d'aquestes comunals i deixar que els votants exerceixin el seu dret, posant la papereta de l'opció que considerin millor per dirigir el Comú de la seva parròquia els propers quatre anys. És també el moment en què alguns partits, a falta de propostes sòlides, esgrimeixen, com a últim i desesperat recurs, el famós 'vot útil'. Sempre m'ha semblat un argument molt feble que, a més, estigmatitza una bona part dels electors. Si jo voto per una opció que no és la que em diuen des d'aquell partit del 'vot útil', el meu vot serà inútil? És així com entenen el pluralisme i la diversitat d'opinions i d'opcions polítiques? No és més rica la democràcia quan més pluralitat hi ha?

Apel·lar al 'vot útil' em sembla al cap i a la fi una actitud poc democràtica i poc respectuosa. Tot el contrari del que crec que s'ha de defensar des de les opcions de progrés. És una forma de voler autoproclamar-se com l'única opció amb legitimitat per merèixer la confiança dels ciutadans. Però aquesta confiança no és una cosa que un es pot atribuir, és una cosa que es guanya a base de propostes i que aquestes siguin coherents amb les pròpies actuacions.

I aquí sí que hi ha matèria de discussió pel que hem vist durant la campanya. Hem vist candidats que fins a finals de novembre estaven junts en la mateixa majoria comunal, sense fissures ni discussions, i que ara sembla que mai han governat plegats. Hem vist candidats i fins i tot partits sencers que defensaven des de feia anys que calia acabar amb les 7 Andorres, i que ara enarboren la bandera de l'estat federal d'Andorra. Hem vist candidats que durant quatre anys estaven a l'oposició sense badar boca, i que ara es desperten explicant-nos que ells no estaven gens d'acord amb el que s'estava fent des de la majoria. I el més surrealista de tot ha estat veure com tota una superministra del govern de DA feia campanya intensa pel principal partit de l'oposició sense que el cap de Govern semblés ni immutar-se, almenys públicament.

Puc arribar a entendre el cansament de molts electors, de molts ciutadans i ciutadanes que veuen com en política sembla que tot s'hi valgui i que l'únic que interessa és la cadira per la cadira. I no seria d'estranyar que tot plegat resultés en uns nivells d'abstenció i de vot judicial històrics, i que seria un fracàs comú de tots els que ens hem implicat en aquestes eleccions comunals.

Espero que les candidatures de Sentit Comú s'hagin percebut de manera diferent. Hem treballat amb coherència entre les nostres propostes i les nostres actuacions. Hem parlat, hem dialogat, entre persones, amb les persones, com ho fèiem abans de la campanya i ho seguirem fent a partir del dia 14.

Hem estat als carrers, als barris, perquè som persones de carrers i de barris, i ho seguirem sent el dia 14. Ens han obert les portes de nombroses cases i nosaltres hem obert les nostres portes a tothom qui ens ho ha demanat, perquè així també volem que sigui el Comú, un lloc on tothom s'hi senti escoltat, com a casa. I ara sols ens queda esperar que qui realment vol una opció de persones per les persones, amb respecte, compromís i coherència, decideixi que és útil anar a votar, i de votar amb Sentit Comú.